

РЕШЕНИЕ

№ 2095

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

**ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1128** по описа за **2024** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 103 от 08.01.2024 г., постановено по НАХД № 3323/ 2023 г. по описа на СРС, 22 състав, е отменен Електронен фиш Серия Г № 0036001, издаден от СДВР, с който на основание чл. 638, ал. 4, вр. чл.638, ал. 1, т. 2 вр. чл. 461, т. 1 от КЗ на „ПЕБЪЛС СТАЙЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63в ЗАНН решението е обжалвано от административно-наказващия орган с искане да бъде отменено, като бъде потвърден ЕФ Серия Г № 0036001 на СДВР. В касационната жалба се твърди, че ЕФ притежава задължителните реквизити по чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като дружеството е законосъобразно санкционирано за извършено нарушение на чл. 483, ал. 1, т 1 от КЗ, изразяващо се в неизпълнение на задължението за сключване на валидна застраховка „Гражданска отговорност“. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът не се представлява.

Ответникът не изпраща представител. Оспорва касационната жалба с писмен отговор.

Депозира молба, с която заявява, че не възразява да се даде ход на делото, поддържа подадения отговор и излага доводите си по същество на спора. Претендира разноски. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

За да отмени НП, СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 23.07.2021 г. в 12:54 ч. е извършена проверка касателно МПС лек автомобил „СУБАРУ ИМПРЕЗА“ с рег. номер СВ 1350 СН, собственост на „ПЕБЪЛС СТАЙЛ“ ЕООД, приключила със заключение, че за сочения автомобил няма сключен действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. По повод на установеното е издаден електронен фиш серия Г № 0036001, издаден от СДВР, според който на 23.07.2021 г. в 12:54 ч. в [населено място], [улица], до хотел „Г.“, с посока от [улица] към [улица], при ограничение на скоростта 50 км./час за населено място, е установено нарушение е АТСС АРН САМ S1 и с АТСС е установено управление на МПС, регистрирано в Р България и не спряно от движение, за което собственикът не е сключил задължителна застраховка „гражданска отговорност“. Горното е субсумирано под нормата на чл.483, ал.1, т.1 КЗ, във връзка с чл.638, ал.4, във вр. с чл. 638, ал.1, т.2, вр. чл. 461, т.1 КЗ, като е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева.

Въз основа на установеното от фактическа страна съдът е обосновал и правните си изводи, че оспореният електронен фиш не притежава задължителните реквизити по чл. 189, ал. 4 ЗДвП. СРС е приел, че е налице неяснота относно субекта на нарушението, както и несъответствие между описанието и фактическия състав на нарушението, за което е предвидено санкциониране посредством ЕФ. На следващо място въззивният съд сочи, че описанието на нарушението в ЕФ е смислово непълно, неточно и неясно формулирано като нарушение, като липсва знание за това, какво именно административно нарушение се претендира да е извършено и при какви обстоятелства.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор.

Нормата на чл. 638, ал. 1, т. 2 от КЗ предвижда, че на лице по чл. 483. ал. 1. т. 1. което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се налага имуществена санкция от 2 000 лв. за юридическо лице или едноличен търговец, докато според ал.4 на същия член когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1

Съгласно разпоредбата на чл. 647, ал. 3 КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в ЗДвП. По силата на посочената норма приложение следва да намери разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, вкл. регламентираните изисквания за съдържание на електронния фиш. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. второ ЗДвП, електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

В случая издаденият електронен фиш, в хипотезата на установено с автоматизирано техническо средство/система нарушение на КЗ, не съответства на императивните формални изисквания по чл. 189, ал. 4 ЗДвП досежно неговото съдържание.

Настоящият касационен състав споделя изводите на решаващия съд за наличието на неотстранима неяснота относно санкционирания субект, доколкото в него не е посочен по ясен и недвусмислен начин лицето, което е извършило твърдяното нарушение. В изданието ЕФ, в хипотезата на установено с АТСС нарушение на КЗ, са посочени собственика на МПС – „ПЕБЪЛС СТАЙЛ“ ЕООД и лицето, представляващо дружеството собственик – Х. К. Х.. В санкционната част не е индивидуализиран нарушителя, на когото се налага административната санкция, като начинът на словесно структуриране и използвано обръщение създава впечатление, че санкционираният е представляващият дружеството. Съобразно наложеното наказание по тълкувателен път може да се изведе, че санкционирано е юридическото лице, собственик на МПС, посредством налагането на имуществена санкция. Индивидуализирането чрез тълкуване на нарушителя е недопустимо, тъй като извършването на деянието и неговия извършител следва да бъдат установени по несъмнен начин. Липсата на изрично посочване на нарушителя не позволява да се извърши преценка относно индивидуализиране на наказанието, а също така и пречатства процеса на изпълнение на наложеното наказание.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН на ответника по касация следва да се присъдят сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв.

Водим от горното Административен съд – София град, I Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение от № 103 от 08.01.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22 състав по н.а.х.д № 3323/ 2023 г.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на „ПЕБЪЛС СТАЙЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 600 (шестстотин) лева, представляващи разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: